

Arrest

nr. 349 469 van 30 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 25 januari 2023 en verzoekt op 27 januari 2023 een eerste keer om internationale bescherming.

Op 5 juli 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en wordt internationale bescherming geweigerd. Bij arrest nr. 317 192 van 25 november 2024 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden geweigerd. Het tegen dit arrest ingestelde cassatieberoep wordt bij beschikking nr. 16.197 van 27 februari 2025 niet toelaatbaar verklaard door de Raad van State.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, verzoekt de verzoekende partij op 29 april 2025 een tweede keer om internationale bescherming. Op 18 augustus 2025 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van dit verzoek. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend ter kennis van de verzoekende partij wordt gebracht, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u een etnische Albanees bent afkomstig uit Pristina, Kosovo en u de Kosovaarse nationaliteit heeft.

U bent geboren als vrouw, maar u voelde zich steeds een man. Uw familie wist dit niet, maar omwille van uw kledij en stijl werd u tijdens uw kindertijd door uw ouders fysiek en psychologisch mishandeld. Ook enkele van uw oudere broers deden hieraan mee. Het fysieke geweld stopte wanneer u 16 jaar was, maar zij bleven u vernederen. Wanneer u 18 jaar was, ging u studeren in Pristina waar u ging wonen, maar uw oudste broer P. bleef u controleren. Zo koos hij uw studierichting of nam hij uw gsm af. Dit bleef duren tot 2014, 2015 of 2016. Hierna bleef uw familie u onder druk zetten omwille van uw kledij en houding. U durfde de politie hiervoor niet te contacteren.

U die zich kleepte zoals u wou, werd vaak beledigd door anderen, zowel op straat als door collega's. U werd ook bespuwd en één keer fysiek aangevallen door vreemden in 2018. Eind 2019, begin 2020 werd ook de zaak die u uitbaatte twee keer beschadigd, waarbij er lesbische werd geschreven op de muur. Na de tweede keer deed u een aangifte bij de politie, maar zij deden niets.

Op 5/8/2022 bedreigde uw vader u met een wapen. Hij legde een aantal kogels op tafel en stelde u voor de keuze om ofwel zelfmoord te plegen ofwel vermoord te worden door hem. U besloot hierna het land te verlaten en vroeg een visum aan.

*Op 10/01/2023 verliet u Kosovo met de bus en reisde u met een visum naar Italië. Hier vertelde u uw twee broers dat u een transitie wou ondergaan. Zij waren hier echter tegen en op 25/01/2023 reisde u verder naar België. Op 27/01/2023 diende u hier uw **eerste verzoek** om internationale bescherming in.*

Uw eerste verzoek werd kennelijk ongegrond verklaard op 5 juli 2024. Op 25 november 2024 werd ook door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw verzoek geweigerd. Uw beroep bij de Raad van State werd verworpen op 27 februari 2025.

*Zonder het land te hebben verlaten, diende u op **29 april 2025** uw **tweede verzoek** in. U verwees hierbij opnieuw naar het feit dat u een transman bent en dat uw leven hier beter is. Een terugkeer naar Kosovo zou willen zeggen dat u moet stoppen met uw transitie en u zal er door de samenleving niet aanvaard worden. In België bent u actief in de LGBT-gemeenschap. In geval van terugkeer zal uw vader heel boos zijn omwille van uw vertrek naar België en uw transitie.*

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een beslissing van de rechtbank aangaande uw verblijf in een Fedasil-centrum; een begeleidend schrijven van uw advocaat; een attest dat u wordt opgevolgd door CPAS; verschillende medische en psychische rapporten; verschillende brieven en attesten van organisaties waarbij u bent betrokken; een weergave van een interview dat u gaf aan een journalist; enkele krantenartikelen en statistieken over de situatie van LGBT-personen in Kosovo; foto's van uw deelname aan de Pride; foto's van uw jeugd; een handgeschreven brief.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofdte géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat er in het kader van uw huidige verzoek geen persoonlijk onderhoud plaatsvond. Het CGVS baseert zich voor de beoordeling van uw verzoek op de verklaringen die u heeft afgelegd bij de DVZ en op de door u neergelegde documenten. Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat uw houding een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade ondermijnde; u niet aannemelijk maakte dat u in Kosovo omwille van de door u aangehaalde problemen die u er kende omwille van uw genderidentiteit geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten; uit uw verklaringen bleek dat u in Kosovo wel degelijk een zelfstandig leven uitbouwde; en het gegeven dat u in transitie was en dat deze mogelijkheid niet bestaat in Kosovo geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Uw beroep bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van uw huidig verzoek brengt u geen dergelijke elementen aan. U verwijst immers louter opnieuw naar het feit dat u een transman bent en dat u hierdoor problemen vreest in Kosovo, met de samenleving in het algemeen en uw familie in het bijzonder; en dat u niet de nodige behandeling zou kunnen krijgen (verklaring volgend verzoek vraag 17, 19, 20). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uw genderidentiteit in het kader van uw eerste verzoek niet in twijfel werd getrokken. De foto's en medische en andere attesten die hierop betrekking hebben, zijn dan ook niet dienstig voor dit verzoek. Het gegeven dat u actief bent in de LGBT-gemeenschap in België, zoals aangetoond met meerdere foto's, brieven en attesten, heeft evenmin invloed op deze beslissing. Uw psychologische staat, ter staving waarvan u enkele herhaalde en enkele nieuwe attesten neerlegde, werd eveneens reeds bij uw vorige verzoek besproken. De door u neergelegde krantenartikelen en statistieken kunnen de eerder gemaakte vaststellingen evenmin ombuigen. Uw brief en die van uw advocaat bevatten slechts jullie kijk op uw verzoek. Dat u door CPAS wordt ondersteund en dat Fedasil het bevel kreeg u in een bepaald centrum op te vangen, heeft geen betrekking op dit verzoek.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk

verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet (...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert de verzoekende partij een beoordelingsfout aan en beroept zij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van verdediging, van de formele motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel betoogt de verzoekende partij dat haar kwetsbaarheid en nood aan bijzondere procedurele noden niet in acht werd genomen door de verwerende partij. Concreet benadrukt de verzoekende partij dat zij een transseksuele man in transitie is, hetgeen betekent dat zij zich man voelt, maar nog bezig is met fysiek, en ook deels mentaal, man te worden. Volgens haar bevindt zij zich in een uitzonderlijke situatie en bevindt zij zich op het meest kwetsbare moment van het bestaan van een transseksueel persoon, zijnde in transitie. Zij verduidelijkt dat zij bezig is met het nemen van medicatie die haar stem en lichaam verandert en dat zij "*top-surgery*" wenst, maar nog op een wachtlijst staat voor deze ingreep, waardoor zij zich fysiek op dit moment tussen twee seksen bevindt. Zij benadrukt dat zij wel baardgroei en een lagere stem heeft, maar ook nog borsten heeft. Luidens het verzoekschrift zorgt deze transitie ervoor dat er een zeer grote psychologische kwetsbaarheid is tijdens dit proces en dat zij bijzonder kwetsbaar is voor vervolging en discriminatie. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met deze specificiteit, waar zij oordeelde dat er haar geen steunmaatregelen dienden te worden toegekend. In deze verwijst de verzoekende partij nog naar het arrest Van Kück t. Duitsland van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), waarin het belang van de kwetsbare positie van de betrokken transvrouw werd benadrukt en waaruit blijkt dat rechters en autoriteiten de specifieke omstandigheden en kwetsbaarheid van transpersonen moeten erkennen en zorgvuldig moeten afwegen bij beslissingen die hun rechten en welzijn beïnvloeden. Dit is, aldus de verzoekende partij, niet gebeurd in de bestreden beslissing alwaar zonder enige motivatie wordt gesteld dat haar geen steunmaatregelen dienen te worden toegekend.

In een tweede middelonderdeel oppert de verzoekende partij dat de verwerende partij de door haar aangehaalde nieuwe elementen, zijnde het feit dat zij in transitie is en het feit dat zij actief is binnen de LGBTQIA+-gemeenschap, niet in acht heeft genomen door te stellen dat zij in het kader van haar huidige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanhaalt. Wat betreft het feit dat zij in transitie is, benadrukt de verzoekende partij dat zij momenteel in transitie is van vrouw naar man, dat zij hiervoor medicatie krijgt, dat zij psychologische begeleiding krijgt en dat zij chirurgische ingrepen plant. Zij vervolgt dat zij haar transitie in Kosovo niet kan verderzetten, daar er in het land geen medische faciliteiten zijn die deze dienstverlening aanbieden. Zij vervolgt dat zij zonder medicatie terug zal vervrouwelijken en opnieuw als vrouw door het leven zal moeten gaan, hetgeen na het starten van een transitie een onoverkomelijke opdracht lijkt en een ondragelijk lijden met zich mee zal brengen. De verzoekende partij verwijst in deze naar het arrest X., Y. en Z. van 7 november 2013 van het Hof van Justitie, waarin geoordeeld werd dat niet verwacht kan worden dat homoseksuele verzoekers om internationale bescherming hun geaardheid bij een eventuele terugkeer verborgen houden om vervolging te voorkomen. Het Hof oordeelde, aldus de verzoekende partij, dat iemands seksuele geaardheid een fundamenteel onderdeel is van diens persoon en dat de vrijheid om deze identiteit te uiten een kernaspect is van het recht op privéleven en menselijke waardigheid. De verzoekende partij vervolgt dat een richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet impliceert dat deze redenering ook geldt voor de genderidentiteit van een verzoeker om internationale bescherming, daar de redenering in voormeld arrest gebaseerd is op het principe dat seksuele geaardheid een fundamenteel onderdeel is van iemands identiteit, hetgeen ook het geval is voor genderidentiteit, daar artikel 10 van de Kwalificatierichtlijn, waarover dit arrest gaat, ook genderidentiteit vermeldt, en daar overweging 30 van de preambule van deze richtlijn genderidentiteit en seksuele gerichtheid opnieuw met elkaar in verband brengt, zodat beide begrippen tot eenzelfde interpretatie nopen. Volgens de verzoekende partij mag men dan ook niet verwachten dat zij in haar land van herkomst terug de genderidentiteit vrouw aanneemt of haar genderidentiteit terug vervrouwelijkt, hetgeen fysiek wel gebeurt indien een transitieproces stopgezet wordt, daar baardgroei terug stopt, de stem terug verhoogt en de spierontwikkeling terug afneemt. Daarnaast meent de verzoekende partij dat de verwerende partij geen rekening hield met het feit dat zij actief is binnen de LGBTQIA+-gemeenschap, hetgeen zij ook aantoonde met meerdere foto's, brieven en attesten. Zij verduidelijkt dat de verwerende partij van mening is dat deze activiteiten geen invloed hebben op de bestreden beslissing, zonder te onderzoeken of zij in Kosovo een risico loopt door deze activiteiten.

In een derde en laatste middelonderdeel meent de verzoekende partij dat het gebrek aan bescherming in Kosovo en de nieuwe elementen daaromtrent niet in acht werden genomen in de bestreden beslissing. De verzoekende partij stelt dat zij in het kader van haar huidig beschermingsverzoek benadrukt dat het in Kosovo onmogelijk is om officieel van gender te veranderen, dat zij in haar land van herkomst aldus vrouw zou blijven, hetgeen uiteraard tot heel wat discriminatie zal leiden en dat zij geen recht heeft om een man te zijn in haar land van herkomst. Voorts hekelt de verzoekende partij dat de verwerende partij enkel stelt dat de door haar tijdens de administratieve procedure neergelegde bronnen de eerder gemaakte vaststellingen niet ombuigen. Luidens het verzoekschrift zijn deze rapporten duidelijk over het feit dat transgender personen geen bescherming kunnen krijgen in Kosovo. Zij citeert vervolgens verschillende passages uit deze landeninformatie, waarna zij stelt dat de politie LGBTQIA+-mensen niet wenst te verdedigen, dat er sprake is van een grote onderrapportering van geweld tegen deze gemeenschap, die geen vertrouwen hebben in de politie en bang zijn om opnieuw slachtoffer te worden, en dat naast hervictimisatie en discriminatie LGBTQIA+-mensen ook vrezen geout te worden door de politie. Bovendien stelt zij dat haar transitie in de praktijk uiterst moeilijk, zo niet onmogelijk, zou zijn wegens het ontbreken van een daadwerkelijke toegang tot medische instellingen die genderbevestigende behandeling en chirurgie aanbieden en dat er vaak publieke uitlatingen zijn van politici of andere hooggeplaatsten die homofoob van aard zijn, hetgeen bijdraagt tot de situatie in Kosovo dat LGBTQIA+-mensen te kampen hebben met bedreigingen, intimidatie en geweld door familieleden en andere personen, zonder dat de autoriteiten er iets aan doen. De verzoekende partij besluit dat de verwerende partij deze nieuwe elementen niet heeft onderzocht of minstens aan de kant heeft geschoven met de loutere bewering dat het geen nieuwe elementen betreffen, terwijl deze bronnen dateren van na het indienen van zijn tweede verzoek om internationale bescherming.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt de verzoekende partij de Raad in hoofddorde om haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. De verzoekende partij voegt ter staving van haar betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, geen bijkomende stukken bij het verzoekschrift.

2.2.2. Bij beschikking van 17 december 2025, op grond van oud artikel 39/62 van Vreemdelingenwet, verzocht de Raad beide partijen actuele landeninformatie voor te leggen aangaande de algemene situatie in Kosovo.

De verwerende partij maakt op 17 december 2025, volgend op de voormelde beschikking, volgend stuk over middels vermelding van de weblink:

- COI Focus “*Kosovo – algemene situatie*”, 15 december 2022.

De verzoekende partij maakt op 23 december 2025, volgend op de voormelde beschikking van 17 december 2025, volgende weblinks over aan de Raad:

- Kosovo Law Institute, “*Legal Challenges of LGBTIQ+ Persons and Journalists in Kosovo*”, augustus 2025 (stuk 1);
- Dylberzim, “*Overview of LGBTQ+ and Transgender Rights in Kosovo*” (stuk 2).

2.2.3. De verzoekende partij maakt op 5 mei 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd volgende stukken:

- psychiatrisch rapport (stuk 1);
- documenten over de transitie van de verzoekende partij (stuk 2);
- bijkomende rapporten en artikels over de situatie van LGBTQI+ Kosovo (stuk 3).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. De verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 18 augustus 2025, getiteld "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*", waarbij haar huidige, tweede, verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van oud artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347) of voor subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4 van Vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347, in aanmerking komen.

2.3.4. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming haalde verzoekster een nood aan internationale bescherming aan ten aanzien van haar land van herkomst, Kosovo, omdat zij een transman is en problemen kende met haar familie en haar ruimere omgeving en omdat zij in haar land van herkomst geen gepaste behandeling kan krijgen.

In haar beslissing van 5 juli 2024 verklaarde de verwerende partij dit verzoek kennelijk ongegrond en werd internationale bescherming geweigerd omdat:

- (i) de houding van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ondermijnde, waarbij verwezen wordt naar het feit dat zij nog gedurende een jaar in Kosovo bleef na de doodsb bedreigingen van haar vader en het feit dat zij na haar vertrek uit haar land van herkomst gedurende drie weken in Italië verbleef zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen;
- (ii) zij, ondanks haar bewering dat haar familie haar leven controleerde, toch een zelfstandig leven uitbouwde in Kosovo;
- (iii) zij niet aannemelijk maakt dat zij geen beroep kon doen op de in Kosovo aanwezige beschermingsmogelijkheden voor de beweerdde problemen met haar familie en ruimere omgeving;
- (iv) het feit dat er in Kosovo geen behandeling bestaat om haar in België opgestarte transitie verder te zetten geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 of subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door de verzoekende partij aangehaalde psychologische problemen en de in dit verband neergelegde documenten, oordeelde de commissaris-generaal – bij de beoordeling van het al dan niet voorhanden zijn van bijzondere procedurele noden – dat dergelijke problemen niet worden aangetoond. Dit omdat het psychologisch attest *d.d.* 9 december 2023 geen beeld gaf van de psychologische toestand van de verzoekende partij op dat moment en omdat het recenter attest van *Part 1.2.3* vzw *d.d.* 18 juni 2024 werd opgesteld door een therapeut.

Deze beoordeling werd door de Raad bevestigd bij arrest nr. 317 192 van 25 november 2024. Wat betreft de in het kader van deze beroepsprocedure bij aanvullende nota neergelegde documenten, zijnde een psychologisch attest *d.d.* 10 oktober 2024 en attesten van haar therapeut *d.d.* 24 oktober 2024, oordeelde de Raad dat het psychologisch attest geen concrete duiding gaf omtrent haar mentale gezondheidstoestand en dat het andere attest slechts werd opgesteld door een therapeut.

Het tegen dit arrest ingestelde beroep bij de Raad van State, alwaar de verzoekende partij aanhaalde dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel van transseksueel persoon in transitie en het ontbreken van de mogelijkheid om haar transitie verder te zetten in het land van herkomst, werd niet toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 16.197 van 27 februari 2025.

2.3.5. In het kader van haar huidige, tweede verzoek om internationale bescherming haalt de verzoekende partij onder meer opnieuw haar psychologisch kwetsbaar profiel aan.

In dit verband legt de verzoekende partij opnieuw de eerder neergelegde psychologische attesten van 9 december 2023 en 10 oktober 2024 neer, waaruit respectievelijk blijkt dat zij – gelet op haar verklaringen en bepaalde psychologische testen – lijdt aan een zware depressie en posttraumatische stress, waarover zij ook verklaart een afstand te voelen ten aanzien van anderen en dat de problemen verergerd zijn nadat haar eerste verzoek geweigerd werd door de commissaris-generaal. Eveneens legt de verzoekende partij opnieuw

de reeds neergelegde attesten van haar therapeut bij *Part 1.2.3* vzw neer, alsook enkele nieuwe (ongedateerde) soortgelijke rapporten. Hieruit blijkt hoofdzakelijk dat de verzoekende partij zou lijden aan een posttraumatische stressstoornis, die wordt gekenmerkt door depressie, angst, diepe droefheid, slapeloosheid en suïcidale gedachten.

In de bestreden beslissing wordt, bij de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, niet ingegaan op de inhoud van deze attesten, daar de commissaris-generaal van mening was dat er geen steunmaatregelen dienden te worden toegekend in het kader van het huidig beschermingsverzoek van de verzoekende partij omdat zij niet opnieuw gehoord werd tijdens een persoonlijk onderhoud en werd, bij de bespreking van de documenten, verwezen naar de beoordeling van deze documenten in het kader van haar vorig beschermingsverzoek.

In het kader van onderhavige beroepsprocedure legt de verzoekende partij, per aanvullende nota van 5 mei 2026, een psychiatrisch attest van 30 april 2026 neer. In dit attest beschrijft de behandelend psychiater, die de verzoekende partij reeds meerdere maanden opvolgt, de levensloop van de verzoekende partij en stelt deze dat de verzoekende partij problemen van posttraumatische stress heeft, gekenmerkt door herinneringen aan geweld uit het verleden, een constante staat van verhoogde waakzaamheid, ernstige slaapstoornissen en een zware depressieve stemming. Eveneens wordt er gesproken over een risico op zelfmoord. Ook legt de verzoekende partij een attest neer *d.d.* 5 februari 2026 van haar therapeut bij *Part 1.2.3* vzw, waarin haar depressieve staat en zelfmoordgedachten bevestigd worden.

De inhoud van het psychiatrisch attest is beperkt en het andere thans neergelegde attest is opnieuw van een therapeut afkomstig. De door de verzoekende partij tijdens de administratieve procedure neergelegde attesten werden reeds neergelegd in het kader van haar eerste beschermingsverzoek of hebben minstens dezelfde inhoud en in het kader van haar eerste beschermingsverzoek werd reeds geoordeeld dat deze geen psychologische kwetsbaarheid konden aantonen, waardoor deze op heden niet nieuw zijn. De Raad is evenwel van mening dat de reeds eerder neergelegde attesten wel degelijk een nieuw element vormen wanneer deze samen worden gelezen met het thans voorliggende recente psychiatrisch attest van 30 april 2026 (en het attest van de therapeut *d.d.* 5 februari 2026) waarin een psychiater de gedateerde bevindingen van de psycholoog – waarover de verzoekende partij bovendien verklaart dat zij niet langer door deze psycholoog opgevolgd wordt omdat zij ook reeds periodiek bij een therapeut gaat – en de bevindingen van haar therapeut op algemene wijze bevestigen en toch minstens wijzen op een actuele en door een psychiater geattesteerde psychologische kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij.

De Raad is van oordeel dat deze psychologische kwetsbaarheid, los van de vraag naar het voorhanden zijn van bijzondere procedurele noden in haar hoofde, gevolgen zou kunnen hebben voor de beoordeling van haar nood om internationale bescherming. In eerste instantie meent de Raad dat deze psychologische kwetsbaarheid gevolgen zou kunnen hebben in het licht van een toekomstige beoordeling van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoekende partij in geval van terugkeer naar Kosovo. Bovendien zou dit mogelijks een verklaring kunnen bieden voor bepaald gedrag dat de verzoekende partij in het verleden vertoonde en dat haar in het kader van haar eerste beschermingsverzoek werd verweten, zoals het nalaten beroep te doen op nationale bescherming of omtrent haar vertrek uit Kosovo.

2.3.6. Verder benadrukt de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming dat zij in België in transitie is en dat een dergelijke behandeling in Kosovo niet bestaat en zij haar transitie zal moeten stopzetten.

De Raad onderstreept in deze dat het feit dat er in Kosovo geen genderbevestigende medische behandelingen beschikbaar zijn en de verzoekende partij bij terugkeer hierdoor haar in België opgestarte transitie zal moeten stopzetten reeds werd beoordeeld in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming. De Raad oordeelde bij arrest nr. 317 192 van 25 november 2024 dat dit geen aanleiding kon geven tot de toekenning van internationale bescherming en het tegen dit arrest ingestelde cassatieberoep werd door de Raad van State bij beschikking niet-toelaatbaar verklaard. Aldus betreft het loutere gegeven dat er geen genderbevestigende behandelingen bestaan in Kosovo en het feit dat de verzoekende partij haar in België opgestarte transitie bij terugkeer zou moeten staken geen nieuw element.

Ook het feit dat de verzoekende partij in België in transitie is gegaan, meer bepaald door middel van hormoontherapie, werd reeds aangehaald in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming. Echter, uit de thans voorliggende stukken blijkt dat de transitie van de verzoekende partij werd verder gezet sinds de beoordeling van het eerste verzoek om internationale bescherming. Ondertussen heeft de verzoekende partij gedurende een bijkomende periode van anderhalf jaar een hormoontherapie genoten, hetgeen logischerwijs niet alleen bijkomende gevolgen heeft voor haar mentale toestand, maar tevens voor haar fysieke toestand en uiterlijk, hetgeen ook in het verzoekschrift aangehaald wordt. In het verzoekschrift benadrukt de verzoekende partij dat zij momenteel zowel vrouwelijke als mannelijke uiterlijke kenmerken

heeft. De Raad stelt vast dat er in de bestreden beslissing geen verder onderzoek werd gedaan naar de verderzetting van de transitie van de verzoekende partij, hetgeen toch relevant is bij een toekomstgerichte beoordeling van de nood aan internationale bescherming van de verzoekende partij en waarbij mogelijks een bijzondere kwetsbaarheid in ogenschouw moet worden genomen.

2.3.7. Ten overvloede stipt de Raad aan dat de verzoekende partij in het kader van haar huidig beschermingsverzoek melding maakt van het feit dat haar jongste zus haar vertelde dat zij lesbisch is en dat zij nu hetzelfde meemaakt als de verzoekende partij (administratief dossier, “*verklaring volgend verzoek*” d.d. 17 juli 2025, vraag 22). Er werd niet onderzocht wat de gevolgen hiervan zijn voor de vrees die de verzoekende partij heeft ten aanzien van haar andere familieleden.

2.3.8. Gelet op het voorgaande, acht de Raad een verder onderzoek naar de psychologische toestand van de verzoekende partij, rekening houdend met hetgeen hierover hogervermeld werd geoordeeld, en haar verdergezette transitie in België, alsook een onderzoek naar de gevolgen hiervan bij een toekomstgerichte analyse van het risico op vervolging of ernstige schade, rekening houdende met alle elementen eigen aan de situatie van de verzoekende partij, dan ook wenselijk.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en *ex nunc* onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige door beide partijen aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 augustus 2025, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS